

Előadó: Polyák Lilla, Homonnay Zsolt
Szerző: Szolnoki P.
Eredeti dalcím: Tűz és jég
Magyar szöveg: Homonnay Zsolt
Megjelenés éve: 2010.

Tűz és jég

Ahogy nézem, ahogy érzem, eldőlt minden régen
bárhol jártam, bármit vártam, minden körbe-körbe jár
Mert a nap mindig süt rám az égen, és a hold újra hív majd az éjben
és ha rossz vagyok várom, hogy szólj már rám
Hittem másban, messze jártam, hidd el, megpróbáltam
voltak arcok, új kis harcok, de te nem figyeltél rám
Furcsa érzés de talán te érted, falevélként ha sodor az élet
mégis álomban csak nálam jársz
Mert mi tűz és jég, mégis pont ettől szép, hisz te ismersz jól rég
mit vársz még, minden perc bárhogy volt, rólunk szólt...

Egy szóra vártam, de nem találtam, arcod néztem másban
és a játék, néha fáj még, de végül úgysem kérek mást
csak a nap kell, mi kettőnkre süt már, csak a hold ami elvisz most hozzád
csak a hely, ami kettőnkre vár...

Mert mi tűz és jég, mégis pont ettől szép, hisz te ismersz jól rég
mit vársz még, minden perc bárhogy volt, rólunk szólt...
Mert mi tűz és jég, mégis pont ettől szép, hisz te ismersz jól rég
mért vársz még, és az álmos reggel veled ébresszen fel...

Mert mi tűz és jég, mégis pont ettől szép, hisz te ismersz jól rég
mit vársz még, minden perc bárhogy volt, rólunk szólt...
Mert mi tűz és jég, mégis pont ettől szép, hisz te ismersz jól rég
mért vársz még, és az álmos reggel veled ébresszen fel...

Mert mi tűz és jég, mégis pont ettől szép, hisz te ismersz jól rég
mért vársz még, és az álmos reggel veled ébresszen fel...
Mert mi tűz és jég!